

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 21. december 2007.

Nederlag for den snigende liberalisering kan være afsæt for nye privatiseringslove

Mens medierne mest var optagede af den nye regering, dens grundlag, EU-traktaten og de kommende overenskomstforhandlinger, kom der i begyndelsen af december en meddelelse fra firmaet Forenede Service, som ligner et klokkeklart nederlag for udlicitering og dermed for hele VK-regeringens snigende liberalisering.

Forenede Service meddelte, at de med tre måneders varsel vil ophøre med at levere personlig pleje til ældre i kommunerne.

Det er ikke en lille tilfældig biks, der lukker ned. Forenede Service har haft en omsætning på 100 mio. kr. på området og står for mellem 30 og 40 % af markedet.

Firmaet forklarer sig med, at de ikke kan tjene penge på at arbejde i ældreplejen. Koncernchefen i Forenede Service er samtidig formand for brancheforeningen og udtaler, at han heller ikke har hørt om andre, der kunne få det til at give overskud.

For de ældre og for alle, der ønsker at forsvare velfærden, er det en opmuntrende oplysning. For der har ikke skullet meget hovedregning til for at forstå, at hvis de private skulle tjene penge på de ydelser, kommunerne hidtil har leveret uden at samle overskud, så krævede det, enten at arbejdsforholdene bliver forringet for personalet, eller at servicen blev dårligere, eller begge dele.

Alligevel giver Forenede Services beslutning os anledning til en advarsel.

I stedet for en sejr kan det føre os direkte videre ad den snigende liberalismes vej. Det er nemlig værd at bemærke, at FS-direktøren brugte anledningen til at jamre over udbudssystemet: Det er for bureaukratisk, kommunerne sætter priserne for lavt, og i Sverige er det meget bedre, for der får de hele distrikter af gangen. Og velfærdsminister (!) Karen Jespersen stod på spring og lovede, at regeringen vil arbejde for at fjerne de barrierer, der må være for private, der ønsker at udbyde tilbud efter fritvalgsordningerne.

Her er det, at det begynder at ligne Venstres standardmodel for snigende liberalisering:

- Først får kommunerne lov til at overlade et serviceområde til de private, men ikke ret mange kommuner kan se fidusen i, at det skal give profit at levere ydelsen.
- Så bliver kommunerne tvunget til at lade noget gå i udbud, men ikke ret mange virksomheder melder sig interesserede, fordi der ikke er noget at tjene, med mindre de får særbeholdelser.
- Så bliver kommunerne tvunget til at give de private bedre betingelser, bl.a. fik vi jo en kommunalreform, så de enkelte kontrakter kunne blive store nok til at være interessante firmaer. Men andelen af udliciterede ydelser er stadig for lav, fordi kommunerne kan gøre det mindst lige så godt og mindst lige så billigt.
- Så kommer regeringen med et lovforslag, der giver regeringen bemyndigelse til bestemme, hvordan kommunerne kan opstille mod- og kontroltilbud. Det forslag var til førstebehandling i Folketinget den 13.12., hvor de Konservatives ordfører sagde, at forslaget skal "...styrke konkurrencen i det offentlige og øge konkurrenceudsættelsen mellem det offentlige og private virksomheder." Samtidig presser regeringen Kommunernes Landsforening ind i en aftale om, at 25 % af servicen skal være på private hænder.

Det er en udvikling, som VKO ikke ser ud til at ville stoppe, før de har en lov, der pålægger kommunerne at garantere de private et bestemt overskud!
Derfor skal FS' håndklæde i ringen også ses som politisk lobby-arbejde, der allerede er ved at virke. Snart kommer nye love, der giver private endnu bedre betingelse.

For venstrefløjen er der fire konklusioner.

For det første er det positivt, at modstanden fra brugere og ansatte i kommunerne har holdt udliciteringsbølgen tilbage så længe.

For det andet er det nødvendigt, at brugere og ansatte og ikke mindst venstrefløjen bliver ved med at reagere, når borgmestre og embedsmænd barsler med nye udliciteringsforslag. Den slags skal der offentlighed på med det samme, og det skal mødes med protester og aktioner.

For det tredje skal vi forsøge at sætte fokus på Dansk Folkepartis rolle i denne proces. De støtter helhjertet den lovgivning, som fremmer liberaliseringen, og afslører derfor også på dette punkt deres omsorg for de ældre og for de handicappede som hykleri. For det fjerde er det nødvendigt at lægge et hårdt pres på Socialdemokraterne og SF for, at disse partier indgår i en antiliberaliseringsfront, både i kommunerne og i Folketinget. Der er masser af eksempler rundt om i landet, hvor især S, men også SF, har været med til at overlade velfærdsydelser til private firmaer. I Folketinget afviste de to partier forslaget om, at kommunerne skal stilles svagere i konkurrencen med de private, og at det overlades til regeringen at fastlægge reglerne om det. Men ingen af dem argumenterede principielt mod den stadig styrkelse af de private over for de offentlige. De fokuserede på det uklare mandat til regeringen og på tvangen over for kommunerne.

Her er et område, hvor Enhedslisten ikke behøver mange kunstgreb for at kunne vise, hvorfor det er nødvendigt med et konsekvent antikapitalistisk parti i Folketinget.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk